

ogsaa i høj Grad København, selv om den jo maa yde sin Ekstrapart gennem Afgiften af Droskebilerne, der, ganske vist ikke for alles, men for manges Vedkommende ikke kommer udenfor Byen — have stillet sig saaledes, at de fik en mindre Part, og at Sognekommunerne fik en større Part af Motorafgiften, thi Købstæderne har overordentlig stor økonomisk Fordel af Automobiltrafikken. Den skaffer dem en Mængde Forretning, som tidligere laa i Stationsbyerne og i de større Byer ude paa Landet, men som nu ved Hjælp af Automobilerne gaar ind til Købstæderne, og den skaffer dem en Mængde Forretning derved, at de i stor Stil sender deres egne Forretningsvogne ud paa Landet. Der foraarsages derved et Vejslid, som gaar ud over Amts- og Sognekommunernes Veje i langt højere Grad end over Købstadkommunernes, og til Gengæld for den store Fordel, Købstæderne saaledes har, burde de maaske give Afkald paa det betydelige Tilskud, de faar. Der kunde være saa meget mere Grund til det, som de jo har oppebaaret et stort Tilskud i mange Aar og derved har faaet deres Veje overfladebehandlet, saaledes at den øgede Automobiltrafik praktisk taget ikke forøger Sliddet. Det er nemlig Sagen, at naar Vejen først er gjort i Stand enten ved Betonlæg, Brolægning eller paa anden Maade, saaledes at Overfladen ikke sprøjtes eller støves væk, slider et Automobil meget lidt paa den, naar der køres paa Luftringe. Derfor burde der ogsaa i Loven staa en Bestemmelse om, at Amts- og Sognekommunerne skulde bruge ikke Halvdelen, men to Trediedele af det, de faar i Motorafgift, til at overfladebehandle Vejene; thi de automobilkørende er ikke tjent med, at det gaar langsomt med denne Overfladebehandling, og at man bruger Pengene til at gøre Vejene i Stand Aar efter Aar og slide dem op igen Aar efter Aar. Det er en daarlig Økonomi, og der burde efter min Mening baade af Amtskommunerne og af Sognekommunerne i højere Grad, end det hidtil har været Tilfældet, sættes ind paa at optage betydelige Laan for at faa denne Overfladebehandling tilvejebragt i forholdsvis kort Tid og derved spare de mægtige Udgifter til at lave en Vej i Stand en eller to Gange om Aaret.

I § 9 staar der, at Afgiften ogsaa kan anvendes til Forrentning og Afdrag af Laan, der er optaget efter den 1. Juli 1921. Dette skal vel ikke forstaaes saaledes, at det kun er Laan, som er optaget indtil Lovens Vedtagelse; det gælder vel ogsaa fremtidige Laan? Jeg gaar ud fra, at det er Meningen, men maaske kan Lovteksten misforstaaes.

Det bør den ikke kunne paa dette Punkt, thi Kommunerne bør kunne optage store Laan og anvende praktisk talt alt, hvad de ønsker, til Forrentning og Afdrag deraf og saa sætte virkelig Kraft ind paa at faa Vejene overfladebehandlet. Der er saa meget mere Grund til at gøre det, som Kommunerne ogsaa har store Udgifter til Arbejdsløsheden. Vel kræver det Uddannelse at være en hurtig og dygtig Brolægger, men dog ikke en saa langvarig Uddannelse, at man ikke skulde kunne øge Tallet væsentligt paa dem, der forstaa dette Arbejde til Gavns, saaledes som Amtskommunernes Brolæggere i Øjeblikket gør det.

Der findes i Lovforslaget ogsaa en Bestemmelse om at anvende 500 000 Kr. til Lille Bælts Broen. Det skal jeg nu ikke komme ind paa her. Jeg har ved Behandlingen af Lovforslaget herom taget Afstand deraf. Det er efter min Mening en Plet paa det foreliggende Lovforslag og falder ganske udenfor det Vejslidsprincip, som ellers er gennemført, og som bør være det grundlæggende for denne Lov.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilstrækkeligheden af de Afgifter, der er foreslaaet, henlede den højtærede Minister Opmærksomheden paa, at der var 8—9 Mill. Kr. udækket selv med de Indtægter, som nu kunde forventes. Dette Tal tror jeg ikke dækker nogen synderlig Realitet. Det vil vise sig, at Indtægterne ved Afgiften paa Motorkøretøjer vil være meget stærkt stigende i de kommende Aar; de har været det hidtil og vil være det endnu i mange Aar. Paa den anden Side vil det sikkert vise sig, at Amternes og Kommunernes Udgifter til Vejene vil være dalende eller kunde blive dalende og derfor sikkert ogsaa vil blive det ved en Forcing af Overfladebehandlingen af Vejene. Der er jo allerede Amter, hvor man er saa vidt fremme med denne Behandling, at Udgifterne er dalet. Hvis jeg ikke tager fejl, er det Tilfældet for Frederiksborg Amts Vedkommende og sikkert ogsaa for Københavns Amts Vedkommende, og den Tid vil ikke være saa forfærdelig fjern, da det vil kunne mærkes ogsaa i andre Amtskommuner, at Vedligeholdelsesudgifterne sættes betydeligt ned, baade fordi man har faaet overfladebehandlet en væsentlig Del af de stærkest befærdede Vejstrækninger, og fordi der er et almindeligt Prisfald. Lønningerne gaar nedad, og derfor gaar Prisen paa Sten ned, Fragterne er gaaet ned, Hestepriiserne er gaaet ned, Fouragepriiserne og Vognmandspriiserne er gaaet ned; det vil blive billigere at gøre Vejene i Stand. Udgifterne til Vejenes Vedligeholdelse viser